

Какво ти стана? . .

Друго

спрѣлъ ли си Калинъ?...

Или нѣкакъвъ субстрактъ?...

БРАТА:

Да!

И новъ

ни той създаде.

Не човѣкъ съмъ

а металъ.

Цель изчезна отъ земята.—

По звездитѣ—:

нѣма цель.

НАНА

Но живѣй!

Живѣй!

Гори!

БРАТА:

Мога само да се храня.

Азъ не мисля

за любовъ.

Не умирамъ,

не създавамъ.

За борби

не съмъ готовъ.

НАНА:

Неразумнико

върви си!

Идвашъ сякашъ отъ вертепъ.

Или . . .